

Forfatter: Andersen, H. C.

Titel: Udrag fra Dryaden. Et Eventyr fra Udstillingstiden i Paris 1867. 1868

Citation: Andersen, H. C.: "H.C. Andersens Eventyr bd. V kritisk udg. efter de originale eventyrhæfter med varianter ved Erik Dal", i Andersen, H. C.: *H.C. Andersens Eventyr bd. V kritisk udg. efter de originale eventyrhæfter med varianter ved Erik Dal*, C. A. Reitzel, 1990, s. 73. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-hcaeventyr05val-shoot-idm139748573103824/facsimile.pdf> (tilgået 16. maj 2021)

Anvendt udgave: H.C. Andersens Eventyr bd. V kritisk udg. efter de originale eventyrhæfter med varianter ved Erik Dal

- [14] Landsbybørnene hørte andagtigt til, *Dryaden* ikke mindre; hun var Skolebarn med de Andre. Hun saae i de seilende Skyers Skikkelse Billed paa Billed af hvad hun havde hørt fortælle.
- 5 Skyhimlen var hendes Billedbog.
Hun følte sig saa lykkelig i det søjonne *Frankrig*, men havde dog en Følelse af at Fuglene, at hvert Dyr, der kunde flyve, vare langt mere begunstigede end hun. Selv Fluen kunde see sig om, vidt omkring, langt ud over *Dryadens* Synskreds.
- 10 *Frankrig* var saa udstrakt og herligt, men hun saae kun en lille Plet deraf; verdensvidt strakte Landet sig med Viinmarker, Skove og store Byer, og af alle disse var *Paris* den herligste, den mægtigste. Derhen kunde Fuglene naae, men aldrig hun.
- 15 Der var imellem Landsbyens Børn en lille Pige, saa pjaltet, [12] saa fattig, men deilig at see paa; altid sang hun og loe hun, bandt røde Blomster i sit sorte Haar.
»Kom ikke til *Paris*!« sagde den gamle Præst. »Stakkels Barn! kommer Du der, det bliver din Fordærv!«
- 20 Og dog gik hun derhen.
Dryaden tænkte lidt paa hende, de havde jo Begge samme Lyst og Længsel efter den store Stæd.
Det blev Vaar, Sommer, Høst, Vinter; et Par Aar gik hen.
Dryadens Træ bar sine første Kastanieblomster, Fuglene 25 quiddrede derom i det deilige Solskin. Da kom hen ad Veien en stadselig Vogn med en fornem Dame, selv kjørte hun de letspringende smukke Heste; en pyntet lille Jockey sad bag paa. *Dryaden* kjendte hende igjen, den gamle Præst kjendte hende igjen, rystede med Hovedet og sagde bedrøvet:
- [13] »Du kom derind! det blev din Fordærv, stakkels *Mari*!«
»Hun en Stakkell!« tænkte *Dryaden*, »nei, hvilken Forvandling! hun er klædt op til Hertuginde! det blev hun i Fortryllesens Stæd. O var jeg dog der i al den Glands og Pragt! den lyser selv op paa Skyerne i Natten, naar jeg seer derhen, Evor 35 jeg veed at Byen findes.«
Ja, derhen, mod den Kant saae *Dryaden* hver Aften, hver Nat. Hun saae den straalende Taage i Synskredsen; hun savnede den i den lyse, maaneklare Nat; hun savnede de seilende Skyer, der viste hende Billeder fra Stæd og Historia.
- 40 Barnet griber efter sin Billedbog, *Dryaden* greb efter Skyverdenen, hendes Tankebog.

4 -tælle.] herefter NB ny Linie! r. 9 Synskreds.] herefter NB ny Linie r.